

1.Sygn. akt II K 142/22

1.2.WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 czerwca 2023 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący Sędzia Adam Barczak

Sędzia Olgierd Dąbrowski - Żegalski

Ławnicy Justyna Dobrzyńska, Aneta Dybich, Elżbieta Kępa-Wiśniewska

Protokolant starszy sekretarz sądowy Rafał Banaszewski

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej Olsztyn-Południe w Olsztynie Piotra Podgórskiego

po rozpoznaniu w dniach 09 i 10 maja 2023 r., 29 czerwca 2023 r.

1. **R. S. (1)**, syna B. i K. z domu M.,

ur. (...) w O.

2. **M. D. (1)**, syna W. i B. z domu S.,

ur. (...) w O.

oskarżonych o to, że:

w nocy z 04 czerwca 2022r. na 05 czerwca 2022r. w O., woj. (...) - (...), działając wspólnie i w porozumieniu, wzięli udział w pobiciu T. S. (1) w ten sposób, że bili go pięściami oraz kopali obutymi stopami po głowie, szyi oraz tułowiu, w następstwie którego to zachowania T. S. (1) doznał obrażeń ciała w postaci rozległych sińców i otarć naskórka na twarzy oraz bocznych powierzchni głowy z objęciem małżowin usznych, dwóch niewielkich ran tłuczonych powieki górnej prawej, rozległych ran tłuczono-szarpanych tylnych powierzchni małżowin usznych, dwóch ran tłuczonych przedniej powierzchni lewej małżowiny usznej, licznych ran tłuczonych i rozległego wylewu krwi w śluzówce obu warg, rozległych podbiegnięć krwawych w tkance podskórnej głowy i obu mięśni skroniowych, krwiaka podpajęczynówkowego z krwotokiem do układu komorowego mózgu, złamania chrząstki tarczowej krtani z wylewami krwi w mięśniach i śluzówce, niewielkich otarć naskórka na tułowiu, złamania dwóch prawych żeber, lewostronnego krwiaka zaotrzewnowego, niewielkich pęknięć mięszu lewej nerki, sińców i otarć naskórka na kończynach górnych, obrzęku lewej nerki, sińców i otarć naskórka na lewej kończynie dolnej, które to obrażenia doprowadziły do zgonu T. S. (1), przy czym R. S. (1) zarzuconego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności, będąc uprzednio skazanym za umyślne przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 01 września 2017r., sygn. akt VII K 359/17, objętego wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 19 września 2018r., sygn. akt II K 843/18, którą odbył w okresie od 04 czerwca 2017r. do 13 marca 2021r.

tj. o przestępstwo z art. 158 § 1 i 3 k.k.

zaś R. S. (1) o przestępstwo z **art. 158 §1 i § 3 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k.**

o r z e k a :

I. oskarżonych R. S. (1) i M. D. (1) uznaje w ramach zarzuconego im czynu za winnych tego, że w nocy z 04 czerwca 2022 r. na 05 czerwca 2022r. w O., woj. (...)- (...), działając wspólnie i w porozumieniu, w zamiarze ewentualnym pozbawienia życia T. S. (1) wielokrotnie z dużą siłą bili go pięściami oraz kopali obutymi stopami po głowie, szyi oraz tułowiu, na skutek czego T. S. (1) doznał obrażeń ciała w postaci rozległych sińców i otarć naskórka na twarzy oraz bocznych powierzchni głowy z objęciem małżowin usznych, dwóch niewielkich ran tłuczonych powieki górnej prawej, rozległych ran tłuczono-szarpanych tylnych powierzchni małżowin usznych, dwóch ran tłuczonych przedniej powierzchni lewej małżowiny usznej, licznych ran tłuczonych i rozległego wylewu krwi w śluzówce obu warg, rozległych podbiegnięć krwawych w tkance podskórnej głowy i obu mięśni skroniowych, krwiaka podtwardówkowego i podpajęczynówkowego z krwotokiem do układu komorowego mózgu, złamania chrząstki tarczowej krtani z wylewami krwi w mięśniach i śluzówce, niewielkich otarć naskórka na tułowiu, złamania dwóch prawych żeber, lewostronnego krwiaka zaotrzewnowego, niewielkich pęknięć mięszu lewej nerki, sińców i otarć naskórka na kończynach górnych, obrzęku lewej nerki, sińców i otarć naskórka na lewej kończynie dolnej, które to obrażenia skutkowały śmiercią T. S. (1) w dniu 05 czerwca 2022 r., przy czym R. S. (1) zarzuconego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności, będąc uprzednio skazanym za umyślne przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 01 września 2017 r., sygn. akt VII K 359/17, objętego wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 19 września 2018 r., sygn. akt II K 843/18, którą odbył w okresie od 04 czerwca 2017 r. do 13 marca 2021 r., czyn ten kwalifikuje względem R. S. (1) jako przestępstwo z art. 148 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. a względem M. D. (1) jako przestępstwo z art. 148 § 1 k.k. i za to skazuje ich i na podstawie art. 148 § 1 k.k. wymierza im kary: R. S. (1) 15 (piętnastu) lat pozbawienia wolności zaś M. D. (1) 12 (dwunastu) lat pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonych kar zalicza oskarżonym okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie: R. S. (1) od dnia 05 czerwca 2022 r. (g. 9.30), zaś M. D. (1) od dnia 05 czerwca 2022 r. (g. 9.30) do dnia 12 grudnia 2022 r. (g. 9.30) i od 31 stycznia 2023 r. (9.30);

III. na podstawie art. 62 k.k. orzeka, że obaj oskarżeni powinni odbywać kary pozbawienia wolności w zakładach karnych w których prowadzona jest terapia w zakresie uzależnienia od alkoholu;

IV. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (tj. Dz.U. z 2022, poz. 1184) oraz §11 ust. 1 pkt 2, ust. 2 pkt 3 i § 17 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r., poz. 1800) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. B. kwotę 2.280 zł. (dwa tysiące dwieście osiemdziesiąt) powiększoną o należny podatek VAT tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego R. S. (1) wykonaną z urzędu; na podstawie §11 ust. 1 pkt 2, ust. 2 pkt 3 i § 17 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1804) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz rad. praw. K. B. kwotę 2.280 zł. (dwa tysiące dwieście osiemdziesiąt) powiększoną o należny podatek VAT tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego M. D. (1) wykonaną z urzędu;

V. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonych od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, w tym opłaty.

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 142/22	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych			

oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
o.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	R. S. (1), M. D. (1)	opisany w pkt I części rozstrzygającej wyroku	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Oskarżony R. S. (1) nie miał stałego miejsca zamieszkania, utrzymywał się ze zbierania puszek, nadużywał alkoholu. Pozostawał w związku z A. C. (1), która prowadziła analogiczny tryb życia. Oboje okresowo przebywali w mieszkaniu pokrzywdzonego T. S. (1) w O. przy ul. (...).	wyjaśnienia R. S.	712 o. - 714, 740. - 75, 98, 436, wizja lokalna, k. 145	

Wymieniony zamieszkiwał w tym lokalu samotnie od około 2 lat, tj. od czasu śmierci jego matki. Zarówno pokrzywdzony, jak i wcześniej jego matka, nadużywali alkoholu.

Oskarżony M. D. (1) poznał pokrzywdzonego około 2 - 3 miesiące wcześniej, za pośrednictwem R. S. i A. C., którzy powiedzieli mu, że w mieszkaniu pokrzywdzonego można się przespać. M. D. (1) przed zdarzeniem przebywał w okolicach P., gdzie pracował przy montażu okien. Kiedy przyjechał do O., w piątek 3 czerwca 2022 r. udał się na K. (festiwal studencki), gdzie spożywał alkohol i spotkał R. S. i A. C., po czym poszedł do mieszkania pokrzywdzonego, gdzie spędził noc. W dniu 04 czerwca 2022 r. wymienieni razem przebywali na K. i spożywali alkohol a następnie wieczorem spotkali się ponownie w mieszkaniu pokrzywdzonego, gdzie kontynuowali picie alkoholu z pokrzywdzonym, który znajdował się na materacu po prawej stronie od wejścia do pokoju, przy piecu kaflowym.

Mieszkanie położone jest na parterze i ma okno wychodzące na wewnętrzne podwórko. Przez to okno zarówno

pokrzywdzony, jak i oskarżeni niekiedy wchodzili do mieszkania. Do drzwi mieszkania prowadzi korytarz od strony głównego wejścia do budynku, przy czym korytarz ten prowadzi również dalej do tylnego wyjścia na podwórko, które znajduje się obok okna mieszkania.

W nocy na 05 czerwca 2022 r., około godziny 23.00 w mieszkaniu doszło do awantury, słychać było krzyki, wyzwiska i przekleństwa a około 2.30 głośne stuki, odgłosy uderzania. W toku zaistniałego zajścia, spowodowanego najpewniej zwróceniem się pokrzywdzonego o alkohol lub papierosy, oskarżony R. S. pierwszy zaatakował T. S., zadając mu kopnięcia i uderzenia, do czego przyłączył się oskarżony M. D. i następnie wspólnie zadali mu z dużą siłą liczne kopnięcia obutymi stopami skierowane w głowę, szyję oraz tułów oraz wielokrotnie bili go pięściami. W tym czasie R. S. miał na nogach buty marki (...), zaś M. D. buty robocze marki (...), wyposażone w ochronne metalowe wzmocnienia nosków. Pokrzywdzony w tym czasie znajdował się w pozycji pólężącej i nawet nie bronił się.

Oskarżeni działali w opisany sposób w

zamiarze ewentualnym
pozbawienia życia
pokrzywdzonego.

Na skutek zadanych
uderzeń i kopnięć T. S.
(1) doznał bardzo licznych
obrażeń ciała w postaci
rozległych sińców i otarć
naskórka na twarzy oraz
bocznych powierzchniach
głowy z objęciem
małżowin usznych, dwóch
niewielkich ran tłuczonych
powieki górnej prawej,
rozległych ran tłuczono-
szarpanych tylnych
powierzchni małżowin
usznych, dwóch ran
tłuczonych przedniej
powierzchni lewej
małżowiny usznej,
licznych ran tłuczonych
i rozległego wylewu
krwi w śluzówce
obu warg, rozległych
podbiegnięć krwawych
w tkance podskórnej
głowy i obu mięśni
skroniowych, krwiaka
podtwardówkowego i
podpajęczynówkowego z
krwotokiem do układu
komorowego mózgu,
złamania chrząstki
tarczowej krtani z
wylewami krwi w
mięśniach i śluzówce,
niewielkich otarć naskórka
na tułowiu, złamania
dwóch prawych żeber,
lewostronnego krwiaka
zaotrzewnowego,
niewielkich pęknięć
mięszu lewej nerki,
sińców i otarć naskórka
na kończynach górnych,
obrzęku lewej nerki,
sińców i otarć naskórka
na lewej kończynie

dolnej, które to obrażenia skutkowały jego śmiercią w okresie maksymalnie do kilku godzin od doznania urazów. W tym okresie pokrzywdzony pozostawał nieprzytomny, co wykluczało możliwość samodzielnego poruszania się.

Nad ranem 05 czerwca 2022 r. oskarżeni stwierdzili śmierć pokrzywdzonego i najprawdopodobniej działając wspólnie wyciągnęli jego ciało korytarzem na podwórko wewnętrzne, gdzie pozostawili je leżące niedaleko drzwi. Ciało pokrzywdzonego zauważył rano sąsiad J. P. (1), kiedy schodził do piwnicy.

Na miejsce wezwany został najpierw patrol Policji w osobach A. D., P. D. i A. W., którzy stwierdzili, że pokrzywdzony niewątpliwie już nie żyje. Ponieważ okno do mieszkania było uchylone, dwaj funkcjonariusze weszli przez nie do środka i otworzyli drzwi na korytarz, które były od wewnątrz zamknięte na klucz. Denat nie miał przy sobie kluczy.

Wewnątrz mieszkania znajdowali się oskarżony R. S. i A. C., którzy spali na łóżku przy oknie a oskarżony M. D. spał na materacu przy piecu. Oskarżeni, zwłaszcza M. D., byli zakrwawieni, w

mieszkańcu znajdowały się bardzo liczne ślady krwi w postaci zaplamień i rozbryzgów, szczególnie na posłaniu i ścianie w okolicach pieca. Ujawniono również ślady krwawe na korytarzu pomiędzy mieszkaniem pokrzywdzonego a drzwiami na podwórko, nie było natomiast takich śladów na korytarzu w stronę głównego wejścia do budynku.

W śmietniku znajdującym się na podwórku ujawniono nadto ręcznik koloru białego z licznymi zabrudzeniami krwawymi, których późniejsza analiza doprowadziła do ustalenia, że zawierają krew człowieka i materiał genetyczny pochodzący od jednej osoby, tj. pokrzywdzonego T. S. (1) (k. 415).

Obecni w mieszkaniu oskarżeni utrzymywali wobec funkcjonariuszy Policji, że pokrzywdzony jest nieobecny, gdyż "wyszedł po pety" a oskarżony M. D. podał, że w pracy pociął się szkłem i stąd jest zabrudzony krwią.

Przeprowadzone badanie trzeźwości oskarżonych doprowadziło do stwierdzenia u M. D. o godz. 10.29 - 0,84 mg./l. alkoholu w wydychanym powietrzu a u R. S. o godz. 10.37 - 1,05 mg./l. alkoholu w wydychanym

powietrzu. W stanie znacznej nietrzeźwości znajdowała się również A. C. (1,06 mg./l.). Badania toksykologiczne doprowadziły w późniejszym okresie do stwierdzenia w próbce pobranej ze zwłok pokrzywdzonego alkoholu etylowego w stężeniu 3,099 prom.		
wyjaśnienia M. D.	71267 o. - 68, 61, 430, wizja lokalna 129	
zeznania P. D.	717 - 718, k. 41 o.	
zeznania A. C.	718 - 720, 80	
zeznania W. P.	721 o. - 722, k. 13 o.	
zeznania M. D.	722 - 722 o., 17 o. - 19	
opinia ustna biegłego z zakresu medycyny sądowej B. Z.	714 o. - 716 o.	
zeznania J. P.	723 - 723 o.,	
zeznania E. P.	723 o. - 724, k. 31 o. - 32	
zeznania A. D.	724 - 725, 47 o. - 49	
protokoły badania trzeźwości	k. 4 - 6	
protokoły zatrzymania	7-11	
protokół oględzin	35 - 36, 37 - 40, 52 - 58, 130	

dokumentacja fotograficzna z miejsca znalezienia zwłok	174 - 179		
opinia toksykologiczna	208 - 212		
kwestionariusz wywiadu środowiskowego	215 - 216, 219 - 220		
opinia z zakresu ekspertyzy kryminalistycznej	278 - 284, 371 - 419, 439 - 509		
protokół oględzin i otwarcia zwłok wraz z opinią	344 - 347		
opinia uzupełniająca z zakresu medycyny	627 - 630		
Oskarżeni byli karani sądownie, w tym R. S. wielokrotnie.	dane o karalności, odpisy wyroków	170 - 173, 192 - 193, 263 - 268, 754	
Oskarżeni nie są chorzy psychicznie, upośledzeni umysłowo, ani nie cierpią na inne zaburzenia czynności psychicznych w stopniu prowadzącym do wyłączenia lub znacznego ograniczenia poczytalności w rozumieniu art. 31 § 1 lub 2 k.k. Są zdolni do brania udziału w postępowaniu i prowadzenia obrony w sposób samodzielny oraz rozsądny. U obu oskarżonych rozpoznano uzależnienie alkoholowe i stan upojenia alkoholowego zwykłego, zaś u R. S. nadto cechy osobowości dys socjalnej.	opinia sądowo psychiatryczna -	518 - 523, 527 - 532, 755 o. - 756	

<p>W ocenie biegłych M. D. jest w stopniu lekkim upośledzony umysłowo, z intelektem w pobliżu dolnej granicy normy, przy czym zasadniczy wpływ w zakresie tych deficytów wywierają zaniedbania środowiskowe. Gdyby nie te zaniedbania, poziom intelektualny oskarżonego z pewnością lokowałby się w normie.</p>			
<p>0.1.Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>1.2.1.</p>			
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>1.OCena DOWOdów</p>			
<p>0.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach uznania dowodu</p>	
	<p>dane o karalności, odpisy wyroków</p>	<p>Nie budzące wątpliwości dokumenty urzędowe.</p>	

dokumentacja fotograficzna z miejsca znalezienia zwłok	Dokument urzędowy.	
kwestionariusz wywiadu środowiskowego	Dokument urzędowy.	
opinia sądowo - psychiatryczna	Należało podzielić obie opinie, jako prawidłowo sporządzone, rzetelne oraz niekwestionowane przez strony. Zawarto w nich jednoznaczne i odpowiednio umotywowane wnioski w zakresie poczytalności oskarżonych.	
opinia toksykologiczna	W pełni należało podzielić jako rzetelną i prawidłowo sporządzoną.	
opinia ustna biegłego z zakresu medycyny sądowej B. Z.	W pełni należało podzielić. Opinia powyższa w sposób jednoznaczny wskazuje na zakres doznanych obrażeń ciała pokrzywdzonego, mechanizm ich powstania oraz zaistnienia zgonu T. S.. Opinia powyższa pozbawiona jest również mankamentów stwierdzonych w pierwotnej opinii pisemnej, w której w sposób niewątpliwy pominięty został wniosek, że doznane przez pokrzywdzonego obrażenia głowy skutkowały powstaniem krwiaków podtwardówkowego i podpajęczynówkowego z krwotokiem do układu komorowego, stanowiąc już samoistnie ciężki	

	<p>uszczerbek na zdrowiu pokrzywdzonego, co sprawia, że wobec skutku śmiertelnego kwalifikacja czynu z art. 158 § 1 i 3 k.k. nie jest wystarczająca a niezbędne było rozważenie co najmniej kwalifikacji z art. 156 § 3 k.k. Powyższe biegły wyjaśnił w pisemnej opinii uzupełniającej, która nie budzi w ocenie sądu żadnych zastrzeżeń ani wątpliwości, również w zakresie zaprezentowanego tam wniosku, że na skutek doznanych obrażeń pokrzywdzony był następnie nieprzytomny, co wyklucza możliwość samodzielnego przemieszczania się. Ma to istotny wpływ na ocenę wyjaśnień oskarżonych.</p>	
opinia z zakresu ekspertyzy kryminalistycznej	W pełni należało podzielić jako rzetelną i prawidłowo sporządzoną.	
protokoły badania trzeźwości	Dokument urzędowy.	
protokoły zatrzymania	Dokument urzędowy.	
protokół oględzin	Dokument urzędowy.	
protokół oględzin i otwarcia zwłok wraz z opinią	Należało podzielić, z uwzględnieniem uwag wskazanych przy opinii ustnej biegłego. W pełni należało podzielić pisemną opinię uzupełniającą, jako rzetelną i prawidłowo sporządzoną, zawierającą	

	logiczne i umotywowane wnioski.	
wyjaśnienia M. D.	<p>Należało je podzielić w części, w której nie są sprzeczne z poczynionymi ustaleniami faktycznymi. Oskarżony M. D. przed sądem nie przyznał się do popełnienia zarzuconego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień. W toku postępowania przygotowawczego podał, że to on zaczął bicie pokrzywdzonego gdyż A. C. chciała papierosa a pokrzywdzony nie chciał jej dać, więc przeszukał go, znalazł papierosy a „za karę” kopnął go i uderzył pięścią. Wówczas zaczął kopać go R. S., który kopał go wielokrotnie, w tym z rozpędu, skakał po nim, naderwał mu ucho. Przestał dopiero, kiedy M. D. powiedział, że go zabije. Zaprzeczył wyjaśnieniom R. S., że to on głównie bił pokrzywdzonego.</p> <p>W ocenie sądu obaj oskarżeni wzajemnie próbują się obciążać, przerzucając się odpowiedzialnością, podczas gdy w biciu pokrzywdzonego uczestniczyli wspólnie i w porozumieniu. Nie dano wiary wyjaśnieniom, że po pobiciu T. S. wstał i wyszedł „na pety”, gdyż stoi to w oczywistej sprzeczności z opinią biegłego z zakresu medycyny i</p>	

stanem pokrzywdzonego, który z pewnością nie był zdolny do samodzielnego wyjścia z mieszkania, choć na pewno żył jeszcze przez pewien czas po pobiciu, o czym świadczy pojawienie się krwiaków, do czego potrzebne jest zachowanie krążenia. Przeciwno temu świadczą również ślady krwawe ujawnione na korytarzu, prowadzące do tylnego wyjścia, przy którym ujawniono zwłoki. Zwrócić należy uwagę na zeznania M. D., z których wynika, że około godziny 5.40 z mieszkania dochodziły głosy „wstawaj, wstawaj”, co może wskazywać, że wówczas oskarżeni stwierdzili śmierć pokrzywdzonego.

Wprawdzie nie sposób kategorycznie ustalić, czy w usunięciu jego ciała brali następnie udział obaj oskarżeni, względnie również A. C. (na której kłapkach, legginsach i palcach dłoni prawej stwierdzono zabrudzenia krwią pochodzącą od pokrzywdzonego, k. 445 – 449, k. 284), niemniej nie budzi wątpliwości, że pokrzywdzony sam nie opuścił mieszkania, zwłaszcza że drzwi do mieszkania w chwili przyjazdu policjantów pozostawały zamknięte od środka a pokrzywdzony nie miał przy sobie kluczy. Pozostaje to równocześnie w sprzeczności z zeznaniami A. C., że jakoby wychodził przez drzwi

	<p>(k. 718 o.) Niejasnym zresztą jest, dlaczego miałby wychodzić oknem, gdyby istotnie postanowił opuścić mieszkanie i udać się do miasta. Nie świadczy o tym zaplamienie ujawnione na ścianie budynku w okolicach okna, w którym to zaplamieniu stwierdzono DNA pokrzywdzonego (k. 284), gdyż w ocenie sądu mogło powstać w czasie wchodzenia przez okno któregoś z oskarżonych, który postanowił sobie w ten sposób skrócić drogę, już po wyniesieniu zwłok pokrzywdzonego a był pobrudzony jego krwią.</p>	
wyjaśnienia R. S.	<p>Ocenić należało analogicznie do wyjaśnień M. D., tj. można je jedynie uwzględnić w części, w jakiej potwierdził że doszło do pobicia pokrzywdzonego, w którym on uczestniczył. Oskarżony podał, że zadał mu pierwszy uderzenie w twarz „z liścia”, potem uderzyła go A. C., następnie on kopnął go w klatkę piersiową. Natomiast po głowie i po całym ciele wielokrotnie kopał pokrzywdzonego M. D.. Oskarżony zaś, wraz z A. C. jakoby powstrzymywał go jedynie od dalszego kopania. Nie sposób dać temu wiary, gdyż stanowi jedynie (przyjętą przez obu oskarżonych) linię obrony, sprowadzającą się do wzajemnego obciążania</p>	

się zasadniczym udziałem w zadaniu pokrzywdzonemu obrażeń ciała. W ocenie sądu natomiast obaj w tym wspólnie i w porozumieniu uczestniczyli, choć w świetle zeznań A. C. przyjąć można za wiarygodne, że bicie pokrzywdzonego faktycznie zaczął R. S.. Odpowiada to jego sylwetce, ustalonym cechom nieprawidłowej osobowości i wielokrotnej karalności. A. C. wskazała, że oskarżony R. S. jest bardzo agresywny w stanie nietrzeźwości, wcześniej już bił pokrzywdzonego, jak również dopuszczał się przemocy wobec niej.

Zwrócić jednak należy uwagę, że M. D. równie intensywnie bił i kopał pokrzywdzonego, na co wskazuje jego zakrwawienie stwierdzone przez policjantów, w tym zwłaszcza stan butów, które są całe zabrudzone krwią, jak niewątpliwie ustalono, pochodzącą od pokrzywdzonego.

Ze wskazanych już powodów niewiarygodne są wyjaśnienia R. S. w zakresie rzekomego opuszczenia mieszkania przez pokrzywdzonego około godziny 7 rano, gdyż do tego czasu nastąpiła już śmierć pokrzywdzonego a już z pewnością wykluczone było, aby samodzielnie wychodził, gdyż stan jego

pogarszał się stopniowo z upływem czasu od pobicia w związku z narastaniem krwiałków mózgu i rano, o ile nawet żyłby jeszcze, musiał już znajdować się w stanie krytycznym. Wynika to z opinii biegłego z zakresu medycyny, który ponadto wskazał, że obrażenia doznane przez pokrzywdzonego powodowały, że znajdował się po doznaniu obrażeń w stanie nieprzytomności, co wyklucza możliwość samodzielnego przemieszczania się. Jest to wniosek z pewnością uzasadniony, uwzględniając znaczną rozległość obrażeń pokrzywdzonego i wielokrotne, masywne urazy głowy. Jak wynika z opinii biegłego, pokrzywdzony znajdował się w stanie, w którym nawet niezwłocznie udzielona pomoc lekarska raczej nie dawała szans uratowania mu życia – a przy braku pomocy jego śmierć była niechybna.

Nadmienić należy, że wyjaśnienia R. S. w części, w jakiej na rozprawie negował, żeby mówił, że M. D. kopał pokrzywdzonego pięć razy w głowę (713 – 713 o.) pozostają w sprzeczności z utrwalonymi wyjaśnieniami w toku wizji lokalnej, gdzie niewątpliwie tak właśnie podał.

zeznania A. C.

Należało dać im wiarę, jednakże potraktować je z daleko idącą ostrożnością, gdyż świadek może mieć interes w przedstawianiu przebiegu zdarzenia częściowo nieprawdziwie, co odnosi się zwłaszcza do jej twierdzeń, że pokrzywdzony po pobiciu samodzielnie opuścił mieszkanie. Powyższe jest zupełnie niewiarygodne w świetle opinii biegłego z zakresu medycyny, jak i zasad doświadczenia życiowego. Świadek wskazała również, że jakoby wyszedł drzwiami, co pozostaje w sprzeczności z faktem, że były one od wewnątrz zamknięte, a -jak wspomniano - przy pokrzywdzonym nie znaleziono kluczy. Zupełnie nie jest wiarygodne, aby za pokrzywdzonym ktoś z pozostałych zamykał drzwi. W ocenie sądu świadek może zmierzać w ten sposób do uniknięcia ewentualnego przypisania jej udziału w usunięciu ciała pokrzywdzonego z mieszkania. Na jej ubraniu i ciele stwierdzono ślady krwi pokrzywdzonego, które mogą wskazywać, że w tym uczestniczyła.

Podkreślenia wymaga (co ma również istotne znaczenie dla oceny wyjaśnień oskarżonych), że przy zwłokach w śmietniku ujawniono ręcznik zabrudzony krwią

pokrzywdzonego.

Jednoznacznie wskazuje to w ocenie sądu, że ktoś z obecnych w mieszkaniu zacierał ślady, zapewne z korytarza po wyniesieniu pokrzywdzonego i opuszczał mieszkanie. Nie sposób przyjąć przecież, że sam pokrzywdzony opuścił mieszkanie, wycierał krew ręcznikiem, po czym wyrzucił go do śmietnika, położył się koło drzwi i zmarł.

Niemniej co do zasady, w części odnoszącej się do dokonania przez oskarżonych wspólnie pobicia pokrzywdzonego zeznania A. C. są wiarygodne a świadek nie ma żadnego interesu w pomawianiu oskarżonych, szczególnie R. S., z którym wówczas żyła w konkubinacie. Jak jednak podała, nie może wybaczyć oskarżonym dokonania tego czynu i z tego powodu związek ten uważa za definitywnie zakończony. Podała, że nie jest skonfliktowana z oskarżonymi, ale obecnie nie może nawet na nich patrzeć. Zeznała, że pokrzywdzony był dla niej życzliwie nastawiony, pomocny. Powodem jego pobicia była według A. C. zapewne reakcja R. S., który denerwował się na sugestie pokrzywdzonego, żeby mu dać zapalić, czy wypić alkoholu, choć przyznała, że samego początku zdarzenia nie widziała. Podała, że

R. S. był już wcześniej agresywny, pobił pokrzywdzonego, jak i stosował przemoc wobec niej. Znajduje to częściowo odzwierciedlenie w wyjaśnieniach R. S., który przyznał, że pokrzywdzony już wcześniej dostał od niego, gdyż wyzywał A. C. (czego wymieniona zupełnie nie potwierdziła).

Świadek na rozprawie wskazywała, że przede wszystkim bił i wielokrotnie kopał pokrzywdzonego oskarżony R. S., podobnie wskazała w postępowaniu przygotowawczym, natomiast co do M. D., podała, że przyłączył się do bicia, jednak wydaje się, że uderzył pięścią w twarz, natomiast nie zauważyła, aby kopał, choć możliwe, że również kopał, kiedy obaj nad nim stali. Należy w tym zakresie podkreślić, że sam M. D. wyjaśnił, że kopnął pokrzywdzonego, wprawdzie „jedynie” w klatkę piersiową, nie w głowę. W ocenie sądu jednak stan butów oskarżonego M. D. nie może pozostawiać żadnych wątpliwości, że i on w wielokrotnym kopaniu pokrzywdzonego uczestniczył i co do tego faktu nie sposób zakwestionować wyjaśnień R. S..

zeznania A. D.

Dano wiarę, brak podstaw do kwestionowania.

zeznania E. P.	Dano wiarę, brak podstaw do kwestionowania.	
zeznania J. P.	Dano wiarę, brak podstaw do kwestionowania.	
zeznania M. D.	Dano wiarę, brak podstaw do kwestionowania.	
zeznania P. D.	Dano wiarę, brak podstaw do kwestionowania. Nie ma oczywiście żadnego znaczenia, że na rozprawie świadek omyłkowo (odwrotnie) wskazał oskarżonych, co do miejsc w jakich się znajdowali w czasie zatrzymania. Zauważyć należy, że zarówno z zeznań świadka, jak i A. D. wynika, że oskarżeni, choć mocno nietrzeźwi, od samego początku dobrze wiedzieli, jaki jest powód obecności policjantów i przedstawiali najwyraźniej uzgodnioną wspólną wersję, że pokrzywdzony „wyszedł po pety” a M. D. jako powód swojego zakrwawienia podawał skaleczenie szkłem w pracy.	
zeznania W. P.	Dano wiarę, brak podstaw do kwestionowania.	
<i>0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>		

Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwiężle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwiężle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	I	R. S., M. D.
Zwiężle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>W ocenie sądu zgromadzony materiał dowodowy wskazuje w sposób nie budzący wątpliwości, że obaj oskarżeni dopuścili się popełnienia przypisanego im czynu, tj. tego, że w nocy na 05 czerwca 2022 r. w O. działając wspólnie i w porozumieniu wielokrotnie i dużą siłą bili pokrzywdzonego pięściami kopali obutymi stopami po głowie</p>			

szyi oraz tułowiu
na skutek czego
pokrzywdzony doznał
bardzo licznych obrażeń
ciała w postaci rozległych
sińców i otarć naskórka
na twarzy oraz bocznych
powierzchniach głowy
z objęciem małżowin
uszných, dwóch
niewielkich ran tłuczonych
powieki górnej prawej,
rozległych ran tłuczono-
szarpanych tylnych
powierzchni małżowin
uszných, dwóch ran
tłuczonych przedniej
powierzchni lewej
małżowiny usznej,
licznych ran tłuczonych
i rozległego wylewu
krwi w śluzówce
obu warg, rozległych
podbiegnięć krwawych
w tkance podskórnej
głowy i obu mięśni
skroniowych, krwiaka
podtwardówkowego i
podpajęczynówkowego z
krwotokiem do układu
komorowego mózgu,
złamania chrząstki
tarczowej krtani z
wylewami krwi w
mięśniach i śluzówce,
niewielkich otarć naskórka
na tułowiu, złamania
dwóch prawych żeber,
lewostronnego krwiaka
zaotrzewnowego,
niewielkich pęknięć
mięszu lewej nerki,
sińców i otarć naskórka
na kończynach górnych,
obrzęku lewej nerki,
sińców i otarć naskórka
na lewej kończynie
dolnej, które to obrażenia

skutkowały jego śmiercią w dniu 05 czerwca 2022 r.

Kwalifikacja prawna czynu wskazana pierwotnie w akcie oskarżenia nie była w ocenie sądu zasadna, w szczególności w świetle uzupełniającej opinii z zakresu medycyny, z której wynikało, że doszło co najmniej do zaistnienia zbrodni z art. 156 § 3 k.k., gdyż działanie sprawców spowodowało ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu, skutkujący śmiercią pokrzywdzonego.

Niemniej, jak ostatecznie słusznie wskazał oskarżyciel, czyn przypisany oskarżonym należało zakwalifikować jako przestępstwo określone w art. 148 § 1 k.k., (choć niezasadny zdaniem sądu był wniosek wskazujący na zbieg kumulatywny tego przepisu z art. 156 § 1 pkt 2 k.k., gdyż zbieg ten ma charakter eliminacyjny). Przy dokonywaniu kwalifikacji czynu mieć należało na uwadze, że oskarżeni działając wspólnie i w porozumieniu dokonali bardzo brutalnego pobicia pokrzywdzonego, wielokrotnie kopiąc go min. w głowę, stanowiącą newralgiczną część ciała. Jak wynika z opinii biegłego, pokrzywdzony otrzymał w samą tylko głowę liczne

urazy, spowodowane z niewątpliwie dużą siłą. Agresywność i brutalność działania oskarżonych oraz intensywność zadanych mu uderzeń nakazuje jednoznacznie przyjąć, że obaj obejmowali świadomością możliwe zaistnienie skutku śmiertelnego i godzili się z takim skutkiem, nawet jeśli bezpośrednio nie chcieli go spowodować. Nawet człowiek o elementarnym wykształceniu zdaje sobie sprawę, że wielokrotne kopanie z dużą siłą w głowę może spowodować śmierć, zwłaszcza gdy pokrzywdzony jest nietrzeźwy, zupełnie niezdolny do jakiegokolwiek obrony. Pokrzywdzony został przez oskarżonych wręcz zmasakrowany. Oskarżony M. D. kopał go butami z metalowymi wzmocnieniami a R. S. o cechach tych butów wiedział, bo wynika to wyraźnie z jego wyjaśnień. Nie udzielili następnie pokrzywdzonemu żadnej pomocy, ani nawet nie próbowali jej udzielić, niezależnie od istniejących możliwości uratowania jego życia, które obiektywnie były bardzo niewielkie. Powyższe wskazuje na akceptację zaistnienia skutku śmiertelnego i najzupełniej obojętną wobec tego postawę oskarżonych, co jest istotą zamiaru ewentualnego zabójstwa. Wobec

nieudzielenia mu pomocy, skutek śmiertelny był nieuchronny i wkrótce nastąpił. Był to skutek zwykły, w pełni przewidywalny i pozostający w związku przyczynowym. Nie może tego zachowania w żaden sposób tłumaczyć nietrzeźwość oskarżonych, choć przedmiotowy czyn w ocenie sądu był w zasadniczym stopniu wynikiem nadużycia alkoholu, skutkującego agresją nieadekwatną do okoliczności i zupełnym brakiem zahamowań, prowadzącymi do zabójstwa pokrzywdzonego, który nie stawiał, ani nawet nie mógł stawić, żadnego oporu. Podkreślenia wymaga, że u osób znajdujących się w stanie upojenia alkoholowego nawet brak zrozumiałych, racjonalnych i występujących z dużym nasileniem pobudek adekwatnych do spowodowania śmierci nie wyłącza zaistnienia zamiaru zabójstwa (min. wyrok SA w Gdańsku z dnia 05 lipca 2019 r., II AKa 178/19) i pogląd ten należy w pełni podzielić.

Jak wskazywano w orzecznictwie, [gdy oskarżony oraz drugi współsprawca] wielokrotnie uderzali na różne sposoby i kopali pokrzywdzonego. Ciosy te były zadawane z dużą lub średnią siłą. Doprowadziły

one do powstania bardzo mnogich i rozległych obrażeń. Ilość obrażeń i ich rodzaj świadczą o wielokrotnym silnym biciu i kopaniu pokrzywdzonego.

Zadawane ciosy i kopnięcia pijanemu i od pewnego już momentu bezbronnemu

pokrzywdzonemu, nawet bez używania szczególnie niebezpiecznego

narzędzia, ale w sposób gwałtowny z dużą siłą i brutalnością, godzące m.in. w tak ważną część ciała jak głowa, zwłaszcza gdy ciosy te ponawiano wielokrotnie, stanowią wystarczający dowód, iż oskarżony działał z ewentualnym zamiarem zabójstwa (Wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 31 stycznia 2020 r., II AKA 637/19). Oskarżony bijąc pokrzywdzonego pięściami i kopiąc w głowę niewątpliwie musiał przewidywać możliwość pozbawienia jego życia, zaś pozostawiając go po tak brutalnym pobiciu bez jakiegokolwiek pomocy [...] na taki skutek się godził. (Wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 05 czerwca 2020 r., II AKA 47/20).

Nadmienić należy, że przypisanego mu czynu oskarżony R. S. dopuścił się przed upływem lat 5 po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia

<p>wolności, orzeczonej za popełnienie umyślnego przestępstwa podobnego (z art. 280 § 1 k.k. w sprawie Sygn. akt VII K 359/17 SR w Olsztynie, objętej wyrokiem łącznym SR w Olsztynie Sygn. akt II K 843/18 z dnia 19 września 2018 r.), przez co działał w warunkach określonych w art. 64 § 1 k.k.</p>			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania</p>			
#	3.5. Uniewinnienie		
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia</p>			
<p>1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i</p>			

<i>Środki związane z poddaniem sprawcy próbie</i>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
R. S., M. D.	I		<p>Wymierzając kary sąd miał na uwadze stopień społecznej szkodliwości czynu, który uznał za bardzo wysoki, podobnie jak stopień zawinienia oskarżonych. Oskarżeni umyślnie pozbawili życia człowieka, godząc tym samym w najbardziej istotne dobro chronione prawem. Oskarżeni przypisanego im czynu dopuścili się wspólnie i w porozumieniu, działając z powodów oczywiście błahych, prezentując brutalność, agresywność i bezwzględność. Czynu dokonali pod wpływem alkoholu.</p> <p>Sąd miał na uwadze sposób życia i uprzednią karalność obu oskarżonych, jednak ze szczególnym uwzględnieniem R. S., który był karany wielokrotnie i działał w warunkach recydywy, co przyjąć należało jako okoliczność obciążającą. W ocenie sądu zwłaszcza R. S. jest sprawcą wysoce już zdemoralizowanym. Natomiast M. D. został skazany wyrokiem zapadłym już po popełnieniu przedmiotowego czynu,</p>

			<p>jednakże sposób jego życia również wskazuje na postępującą demoralizację.</p> <p>Sąd uwzględnił ponadto pozostałe okoliczności, o jakich mowa w art. 53 § 1 i 2 k.k. W rezultacie uznał za stosowne wymierzyć oskarżonemu R. S. karę 15 lat pozbawienia wolności, zaś M. D. karę 12 lat pozbawienia wolności, które to kary są adekwatne do stopnia społecznej szkodliwości i winy oskarżonych, wywrą skutki wychowawcze i w zakresie społecznego oddziaływania. W ocenie sądu są to kary sprawiedliwe i zasłużone. Istotnych okoliczności łagodzących, które mogłyby wpłynąć na niższy wymiar orzekanych kar sąd nie stwierdził. Oskarżeni ostatecznie deklarowali skruchę, jednak stojącą w sprzeczności z postawą prezentowaną w toku przewodu sądowego.</p>
<p>1.Inne ROZSTRZYGNĘCIA ZAwarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
	II, III, IV		<p>Orzeczono o zaliczeniu okresów rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie (art. 63 § 1 k.k.).</p> <p>Orzeczono na podstawie art. 62 k.k., że</p>

obaj oskarżeni powinni odbywać kary pozbawienia wolności w zakładach karnych, w których jest prowadzona terapia w zakresie uzależnienia od alkoholu. Powyższe znajduje oparcie we wnioskach przedstawionych przez biegłych lekarzy psychiatrów.

Na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (tj. Dz.U. z 2022, poz. 1184) oraz §11 ust. 1 pkt 2, ust. 2 pkt 3 i § 17 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r., poz. 1800) zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. B. kwotę 2.280 zł. powiększoną o należny podatek VAT tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego R. S. (1) wykonaną z urzędu; na podstawie §11 ust. 1 pkt 2, ust. 2 pkt 3 i § 17 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1804) zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz rad. praw. K. B. kwotę 2.280 zł. powiększoną o należny podatek VAT tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego M. D. (1) wykonaną z urzędu.

1.inne zagadnienia		
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
1.Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
V	<p>Oskarżonych na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolniono od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, mając na uwadze, że nie mają majątku, ani źródeł dochodów i są pozbawieni wolności.</p>	
1.Podpis		